

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת הָאָזִינוּ - הַגְּדֵרֶת יְעָדִים

"צור ילדך תשי... מחללקך..."

וַיִּנְאֹץ מִכַּעַס בְּנֵיו וּבְנֹתָיו" (דברים לב. יח-ט)

אחת, שתפקידה היה לבשל את ארוחותיו. האוכל, שאותה אישה הכינה, לא היה ערב לחיך בלשון המעטה, וכמעט שלא היה ראוי מלאכל אדם כלל.

רבינו כדי שלא לבייש את האישה ולשמור על כבודה, הכריח את עצמו לאכול את כל מה שהכינה עבורו עד תום!

האישה שראתה, כי רבינו מסיים את ארוחותיו, חשבה שהוא אוהב את האוכל שהיא מכינה. היא הגדילה לעשות ובישלה עבורו מנות גדולות יותר. גם אז רבינו אכל כל מה שבישלה!

פעם אחת אחותו של רבינו הגיעה אליו לביקור. היא הסבה איתו לסעודה וטעמה מהאוכל המוגש לפנייהם וכמעט שהקיא את כל מה שבלעה. היא שאלה אותו כיצד הוא מסוגל להכניס לפיו אוכל גרוע שכזה? רבינו ענה לה, שהוא מכריח את עצמו בכל פעם לאכול, כדי שלא לבייש את האישה.

לימים, רבינו סיפר בבדיחות הדעת, שאחותו גמלה איתו חסד גדול. כדי להציל אותו לפחות בפעם הזאת מלאכול, היא הכניסה את כל התבשיל לכיסיה, כך שהאישה המבשלת לא הבחינה בכלום.

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאלו בן סילביה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה משה בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קטנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

הגאון הרב אברהם אלימלך בידרמן שליט"א כתב (באר הפרשה): סיפר הרה"ח ר' חיים ארנפלד ביאור נפלא ששמע מהאדמו"ר מצאנז הגאון ר' יקותיאל יהודה הלברשטאם זצ"ל ביום הכיפורים מיד לאחר המלחמה על הפסוק: "צור ילדך תשי ותשכח אל מחללקך, וירא ה' וינאץ מִכַּעַס בְּנֵיו וּבְנֹתָיו" (דברים לב, יט)

"צור ילדך תשי"- בורא עולם משפיע על האדם ונותן לו חיים, פרנסה, כבוד וכיו"ב. אולם האדם שוכח מכל טובותיו של בורא עולם ועושה מעשים כנגד רצונו.

על זה נאמר: "מחללקך": נחלק מילה זו לשתי מילים: "מחול לך", דהיינו הקב"ה מוחל לחטאים שבין אדם למקום.

"וירא ה' וינאץ"- אולם, על מה ירבה ויגדל כעסו של הבורא? "מִכַּעַס בְּנֵיו וּבְנֹתָיו"- ממה שחלילה מכעיסים ומכאיבים לבניו ולבנותיו. על בין אדם לחבירו בורא העולם אינו מוחל.

לפני כל מעשה שאנחנו עושים- עלינו לחשוב היטב שמא חלילה נפגע במעשה זה בזולת. לפני שנדבר, נחשוב האם הדיבור הזה עלול לפגוע במישהו. אם כן- כמובן שלא נעשה את אותו מעשה או שנדבר את אותו הדיבור.

עד כמה רבותינו נזהרו שלא לפגוע חלילה באף אדם. על הגאון מרן הרב משה פיינשטיין זצ"ל הובא סיפור מופלא (ב'אגרות משה- מאן מלכי רבנן). מהסיפור ניתן ללמוד עד כמה הגאון נזהר שלא לפגוע חלילה באף אדם בעולם.

כאשר התמנה רבינו להיות רב בליובאן, הוא היה עדיין בחור. בני העיר שכרו עבורו אישה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

7"י	כנסת לכת	צאת לכת	ריבון חסן
17:56	19:07	19:49	י"ט
18:14	19:04	19:46	ת"א
18:15	19:05	19:47	מ"ט
18:15	19:06	19:48	כ"ב

שואל ומשיב בהלכה – יום כיפור

מה הן ההלכות יום הכיפורים?

שאלה

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה

בתפילת שחרית בערב יום כיפור אין אומרים תחנון ונוהגים לעשות התרת נדרים. אין עושים מלאכה בערב יום כיפור, והעושה אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם. מנהג טוב לטבול במקווה בערב יום כיפור (ללא ברכה). מי שאינו יכול ללכת למקווה, ישפוך על עצמו שנים-עשר וחצי ליטר מים, ואם גם את זה אינו יכול לעשות, ישהה תחת הטוש במקלחת, עד שתישפך עליו מכות של שנים-עשר וחצי ליטר.

אין יום הכיפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחבירו עד שיפייס את חבירו. אדם שביקש מחילה, וחבירו אינו רוצה למחול לו, יחזור לבקש מחילה עד ג' פעמים וכל פעם ייקח עימו ג' אנשים, ואם עדיין מסרב חבירו למחול - אינו חייב לפייסו. ואם צריך לפייס את רבו, יחזור אפילו אלף פעמים, עד שיתפייס.

מכל מקום, לא יהיה אדם אכזרי מלמחול. וכל המעביר על מידותיו- מעבירים לו על כל פשעיו. חובה קדושה לבקש סליחה מהוריו ורבותיו. הבעל והאישה ימחלו זה לזה. טוב שיאמר: "הנני מוחל וסולח לכל מי שחטא כנגדי בין בגופי ובין בממוני".

נוהגים להתפלל תפילת מנחה, בעוד היום גדול, כלומר בשעה מוקדמת. בתפילת העמידה, אומר את הפסוק: "יהי לרצון אֱמֶרִי פִי וְהִגִּיז לִבִּי לְפִנֶּיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי" (תהלים יט, טו). אחר כך יאמר וידוי "על חטא", כפי שנדפס במחזורים. יש נוהגים ללקות ל"ט מכות ברצועה, שמתוך כך יתן אל ליבו לעשות תשובה.

ילך לביתו ויאכל סעודה מפסקת. יש לפרוש מכל חמשת העינויים: אכילה, שתיה, רחיצה, נעילת נעלי עור ותשמיש המיטה, לפני שקיעת החמה. (מצווה מן התורה להתחיל בכל דיני התענית לפני שקיעת החמה, וראוי לנהוג כך לפחות רבע שעה קודם שקיעת החמה).

מצווה להדליק נרות לכבוד יום הכיפורים. לפני ההדלקה יש לברך "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל יוֹם הַכִּיפּוּרִים". אין לברך על ההדלקה ברכת שהחיינו, אלא רק לאחר חליצת נעליים, מכיוון שבברכת שהחיינו מקבל על עצמו קדושת יום הכיפורים. נוהגים להתעטף בטלית קודם שקיעת החמה (כדי שיוכל לברך עליה), ומתפללים את כל תפילות יום הכיפורים בטלית, כדי שיתפלל בכוונה.

הכול חייבים להתענות ביום הכיפורים. גם נשים מעוברות ומניקות חייבות להתענות. אסור לרוחץ במים ביום הכיפורים, ואפילו להושיט אצבע במים אסור, ולא אסרו אלא רחיצה של תענוג, אבל אם היו ידיו או שאר גופו מלוכלכים, מותר לרחצם, מכיוון שאין זו רחיצה של תענוג. לא ישטוף את פניו ולא את פיו. ביום הכיפורים בשחרית יטול את ידיו לסירוגין עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד ויברך על נטילת ידיים.

ויתור ושְׂכָרוֹ

אנחנו לא יכולים לתאר ולשער את החשיבות בשמיים של אדם המוותר. אין ספק, שמדובר במעשה לא קל כלל ועיקר, אולם השכר בגין מעשה זה הוא עצום. להלן סיפור המעובד מתוך 'מרב' שלום המלמד אותנו על כך.

יהודי אחד פנה לגבאי בית כנסת הנמצא בבני ברק. הוא ביקש ממנו להתפלל מוסף בשבת הקרובה לפני התיבה מכיוון שבשבת חל יום פטירת אימו עליה השלום. הגבאי קיבל את הבקשה ואמר לו שה'עמוד' שמור עבורו. בשבת בבוקר לפני תפילת שחרית אחד המתפללים ניגש אל הגבאי וביקש להתפלל תפילת מוסף לפני התיבה, מכיוון שביום זה חל יום היארציט של אביו.

תשובת הגבאי היתה כמובן שה'עמוד' תפוס כבר על ידי פלוני שביקש לפני מספר ימים לשמש כש"צ ביום שחל היארציט של אימו. הוא שמע את התשובה של הגבאי וביקש לקיים מניין נוסף מחוץ לבית הכנסת. הוא נתקל בסירוב בטענה שהוא גורם לפילוג בבית-הכנסת. התחיל ויכוח שהגיע לטונים גבוהים וצורמים בין המתפללים. חלק צידדו בבקשה שלו לקיים מניין נוסף וחלק טענו בתוקף, שאסור לעשות זאת גם אם מדובר ביארציט של הוריו.

המתפלל שהזמין ראשון אמר: "אני מוותר על העמוד". במוצאי שבת בשנת התגלגלה אימו המנוחה עליה השלום ובפנים שמחות ומאירות גילתה לו שבזכות הויתור שלו על ה'עמוד' היא זכתה לעליית נשמה גבוהה יותר מכל שנה ביום היארציט שלה ואמרה: "הויתור שלך הרעיש עולמות..."

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב יוסף צבי דושינסקי זצ"ל

הגאון הרב יוסף צבי דושינסקי זצ"ל המכונה 'מהרי"צ דושינסקי' נולד ב-כ"ה תמוז ה'תרכ"ז (1867) בעיירה פאקש שבהונגריה. בשנת ה'תרנ"ה (1895), כשהיה כבן 28 שנים בלבד התקבל לכהן כרבה של גלנטה שבסלובקיה, שם הקים ישיבה גדולה. בשנת ה'תרפ"א (1921) עבר לכהן כרבה של חוסט (הונגריה) והקים שם ישיבה. בשנת ה'תרצ"ג (1933) עלה לארץ יחד עם חלק מתלמידיו, והקים בירושלים ישיבה בשם 'בית יוסף צבי'. שימש כגאב"ד בירושלים. באלול ה'תרצ"ז (1937), השתתף בכנסייה הגדולה השלישית שהתקיימה במרינבד שבצ'כוסלובקיה, ונמנה כחבר ב'מועצת גדולי התורה'. גאון בתורה. שקדנותו היתה מופלאה. נפטר בערב סוכות, י"ד תשרי ה'תש"ט (1948). חי כ-81 שנים. ציונו בבית העלמין 'שערי צדק' בירושלים. בנו, ר' ישראל משה ממלא את מקומו.

סבא (מצד האב): ר' אהרון. **אביו:** ר' ישראל. **אמו:** מרת שרה עלקא. **אשתו:** מרת אסתר (בת הגאון ר' מרדכי יהודה לייב וינקלר- רבה של מאד). **מרבתי:** הגאונים ר' שמחה בונם סופר (רבה של פרשבורג), ר' משה פולק (רבה של בוניחד). **מתלמידיו:** האדמו"ר ר' יעקב ישכר בער רוזנבוים זצ"ל (האדמו"ר מנדבורנה), האדמו"ר ר' ישראל חיים הירש (רבה של בילקא ולימים האדמו"ר מבאדישל בירושלים), הגאון ר' דוד שלמה אייכלר (יו"ר העדה החרדית האשכנזית בירושלים), הגאון ר' יהושע סג"ל דייטש (אב"ד טרגו מורש שבהונגריה ולאחר מכן שימש כרב שכונת קטמון בירושלים). **בנו:** האדמו"ר ר' ישראל משה (שימש גאב"ד העדה החרדית בירושלים, וראש הישיבה והקהילה אחרי אביו). **מספריו:** **יתורת מהרי"ץ-** על התורה **יחידושי מהרי"ץ-** על מסכתות ברכות ופסחים • **צאן יוסף יתהילות מהרי"ץ-** על תהילים **ישות מהרי"ץ ימעט צר"י-** ענייני חנוכה • **הגדת מהרי"ץ-** פירוש על הגדה של פסח **דרשות מהרי"ץ-** למועדי השנה **יעוד יוסף חי-** תולדות חייו, הנהגות והדרכות, אגדות דרשות ושיחות (נכתב ע"י אחיו ר' משה מרדכי ותלמידו ר' יהושע סג"ל דייטש).

○ יפר הגה"צ רבי ישראל גרוסמן זצ"ל: זכיתי ללמוד בישיבתו של מרא דארעא דישראל הגה"צ ר' יוסף צבי דושינסקי זצ"ל. ראש הישיבה היה לנו לדוגמא לאהבת התורה בשיעוריו הארוכים והמופלאים ובהרצת תורה, שלא ידעה גבולות. שיעוריו התקיימו אפילו בערבי שבתות וחגים, לרבות התקופות הקשות של המלחמות, שהתנהלו באותם ימים בין אנשי המחטרות מול חיילי הצבא הבריטי.

סיפור מדהים שהייתי עד לו, התרחש באחד הימים, כשרבינו אחז באמצע השיעור. הוא הקשה קושיה מסוימת ופתח בדפי המהרש"א לעיין שם בעניין. בחלל בית המדרש שררה דממה. התלמידים נזהרו שלא להפריע לעינו של ראש הישיבה. **לפתע נשמע פיצוץ עז, שהרעיד את כל הבניין.** תלמידי הישיבה נתקפו בפחד ובהלה ונסו מבית המדרש בריצה כל עוד נשמתם בם. בית המדרש נהפך כולו, כסאות וסטנדרים עפו והתגלגלו לכל הכיוונים.

בבית המדרש ההפוך נותרו שני אנשים: ראש הישיבה, המהרי"ץ, שהיה רכון על דפי המהרש"א והיה נראה בעליל, שהוא מנותק מכל הסובב אותו ואינו חש כלל בכל מה שמתחולל; וגם אני נשארתי לשבת במקומי, והסיבה – כדי לא להשאיר את רבינו לבד בבית-המדרש. עברו מספר דקות, ראש הישיבה הגביה את ראשו

ורצה להמשיך בשיעור, ונדהם ונבהל למראה עיניו: בית המדרש היה ריק מתלמידים. כשהבחין בנוכחותי, פנה אלי ושאל: "לאן נעלמו התלמידים?". שאלתי את רבי בתמיהה: "האם הרב לא שמע כלום?! הרי כל כל הבניין כולו רעד, רעש והמולה, איך יתכן שהרב לא שמע?! וסיפרתי לו כל מה שקרה. הגה"ק המהרי"ץ אמר, **שבאמת לא הרגיש מאומה.** (לב ישראל)

○ יפר הרב ליפא גלדווירטה מנהל ומגי"ש בישיבה תו"ת בברוקלין. פעם כשעבר ברחוב בין בנייני הישיבה ראה זקן אחד, שגר באזור, מסתכל בו בהשתאות. כשהתקרב ר' ליפא אליו, שאל אותו הזקן מה הוא עושה בישיבה ותוך כדי השיחה אליו, שאל אותו: "האם הכרת את הרבי שלי, מהרי"ץ דושינסקי?" - "כן, אומנם לא הכרתי אותו אישית, אבל מי לא שמע עליו". "אתה לא מכיר את הרבי שלי", ענה הזקן, "אני אגיד לך, מי הוא היה באמת". הזקן סיפר שהוא למד אצל המהרי"ץ בשנות העשרים בישיבה בחוסט. הגיעו ימי הזעם, וחיייו היו תלויים מנגד. הוא ניצל בחסדי ה' מגאי ההריגה, אולם הוא התרחק ל"ע מדרך התורה.

הוא היה שבור ומדוכא כשעלה לארץ אחרי המלחמה. באחד הימים נפגש עם רבו מהרי"ץ דושינסקי. הוא ניגש אליו ופניו העידו שלא הכירו והזכיר לו את שמו. תיכף שאל אותו רבינו: "האם אתה הוא פלוני שלמדת איתי מסכת פלוני בשנה פלוני?" - "כן!", ענה בהשתוממות, "איך הרב זוכר את כל פרטי הפרטים לאחר כל מה שעבר עלינו בינתיים?".

הרב כתשובה הוציא מחיקו פנקס בלוי שבו היו רשומים כל שמות התלמידים שלמדו אצלו במשך השנים. "אתה רואה את זה? **בפנקס הזה רשומים שמות כל התלמידים שלי. מי יודע כמה מהם בין החיים ומי זוכר אותם בכלל. אצלי הם חיים וקיימים בלב, ואני נוהג לקרוא את שמותיהם ולזכור אותם בכל יום, כדי שלא ימוש זכרם מקרב הארץ.**" סיים הזקן את סיפורו. "נכון מאוד", אמר ר' ליפא, "אכן לא זכיתי להכיר את הרב הגדול שלך".

כאשר רבינו התמנה לרבה של העיר גלנטה סיפרו לו כשהגיע לעיר, כי לאחרונה פרצה בעיר מגיפת ילדים, וכבר מתו כמה ילדים ל"ע. הרב נדהם מהבשורה המרה, ולא ידע מה להשיב. כעבור מספר ימים קרא אליו את ראשי הקהל וחקר אותם, אם ביטלו לאחרונה איזה מנהג.

התברר שהם ביטלו את המנהג לשיר 'יגדל אלוקים חי', ביום ז' באדר. המנהג היה שאנשי החברה קדישא היו עוברים על פתחי הבתים ושרים זמר זה בניגון מיוחד וכופלים את הפיסקה "מתים יחיה אל-ל". כל אבא היה נותן ביצים, כמספר ילדיו הקטנים לטובת גחש"א. אחר כך ערכו סעודה. הם סיפרו, כי אשתקד ביטלו מנהג זה, שהיה נראה להם כמיושן.

כיוון ששמע כך אמר: "אכן נודע הדבר! **דעו שהראו לי בחלום את המילים 'מנהג עוקר דין', ולא ידעתי מה פשרן.** אולם עתה אני מבין שביטול המנהג שנועד לחזק את האמונה בתחיית המתים, הוא שגרם למתיחת הדין על ילדי העיר. לכן נקבל על עצמנו לחדש את המנהג קדם!". כשסיים פרצו כולם בבכי, וקיבלו עליהם להחזיר את המנהג, ולהיזהר בכל מנהגי ישראל. מאז פסקה המגיפה ויהי לפלא.

פְּגִיעָה וְתוֹצְאוֹתֶיהָ

לאחרונה השתתפתי בחתונה. שם פגשתי אדם שהיה נראה לי מוכר, אבל לא זכרתי מהיכן. אמרתי לו, שהוא מוכר לי, והוא גם כן אמר, שאני מוכר לו. אבל לא זכרנו מהיכן.

לאחר מספר דקות הוא נזכר ואמר לי: "אני הייתי חבר של אח שלך!". הוא מביט בי ואמר: "אתה, מסתמא, לא זוכר, אבל כשהיינו ילדים לפני שנים, הייתי אצלכם בבית, שיחקתי בכדור ושברתי בטעות את הבושם היקר של אמא שלך".

"אני זוכר, שכולם האשימו אותך שאתה שברת. אני מבקש ממך סליחה, מחילה וכפרה, למרות שבטח אתה לא זוכר את המקרה הזה".

כששמעתי את דבריו התחלתי לרעוד ולבכות. הרגשתי חיוורון עז. הכול צף ועלה. כל הילדות הקשה, המרה והאיזמה שליוותה אותי במשך שנים רבות!

הוא מביט בי ושאל: "מה קרה לך, הכול בסדר?! מה, אתה עוד זוכר את זה?". עניתי לו: "אתה שואל, אם אני זוכר את זה? אתה יודע מה קרה, כשאבא שלי חזר לבית? אתה יודע כמה 'שילמתי' על זה?!".

לפתע 'נפל' לו האסימון. הוא הבין, שבגלל המעשה שלו שילמתי מחיר יקר מאוד. אם אני עד היום זוכר את אותו מעשה, בטח לא סלחתי לו אף פעם.

הוא פנה אלי ואמר: "אני ממש מתנצל ומבקש סליחה. אני מבקש ומתחנן, שתמחל לי על כך!". עניתי לו: "אני אומנם אשתדל לסלוח לך, אבל זה יהיה לי קשה! עלי לעבוד על עצמי, כדי שאוכל לסלוח לך בלב שלם".

הוא אמר לי: "שתדע, שגם אני כבר שילמתי על זה! התחנתני עם משפחה שנקראת 'חשובה', ואין לי שלום בית. אני מסוכסך עם ה'שווער' שלי, הוא יורד לי לחיים, וכעת אנחנו בשלבי פרידה אחרונים".

"אגב, אתה מסתמא מכיר את ה'שווער' שלי - אתה זוכר שהיה בחיידר רב'ה שקראו לו...". ואז הוא הזכיר את השם של אותו רב'ה, שפגע בי והשפיל אותי!

הקב"ה מזמן את כולם לפונדק אחד. את הרב'ה ואת החבר של אחי ששבר את הבושם היקר ולא הודה. יש דין ויש דיין, ועל המעשים שלנו בין אדם לחבירו אנחנו משלמים גם בעולם הזה!!

כמה עלינו ללמוד מסיפור זה ולהיות זהירים מאוד בכל העניינים של בין אדם לחבירו. ובפרט- בדיבור ראוי, ובייחוד- בהימנעות מדיבורים מיותרים ושליילים, העלולים לגרום לנזק בלתי הפיך.

עד כמה עלינו להיזהר, שלא נפגע בזולתנו. לעיתים מעשה הנראה בעינינו כמעשה זניח, יתכן מאוד שהנזק שלו חמור ביותר, ואין אנחנו יכולים לאמוד את שיעורו.

בנוסף עלינו לזכור, כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם. בורא עולם זוכר את כל המעשים. אם חלילה פגענו בזולת ולא ביקשנו סליחה, אז יתכן מאוד שנגלה כיצד מעשה זה חוזר אלינו. כפי שעשינו - כך אנחנו עלולים חלילה לשלם.

להלן סיפור המעובד מתוך גיליון 'חיים של תורה' (מתוך שיחת הרה"ג ר' חיים טרנובסקי שליט"א). יש בו כדי ללמדנו, עד כמה עלינו להיות רגישים לצער הזולת.

מעשה היה באדם שבתור ילד הושפל מאוד. יום אחד כשלמד בחיידר ניגש למלמד תלמיד, שישב לידו בכיתה ואמר שהוא איננו מעוניין לשבת לידו! הוא ביקש שהרבי יושיב אותו במקום אחר. אותו רב'ה 'הגדיל לעשות'. הוא עמד בכיתה ושאל בקול רם: "ילדים, מי רוצה לשבת לידו?" - והצביע על אותו ילד שהיה דחוי.

האחד ענה: "לא אני!". השני צעק: "אין מצב בעולם שאני אשב לידו!", והשלישי צווח: "אפילו אם ישלמו לי - אני לא יושב לידו"... הרב'ה אמר לאותו ילד בקול רם מול כולם: "אתה רואה? אף אחד לא מוכן לשבת לידך!"... כמובן שהילד נפגע עד עמקי נשמתו.

בנוסף לכל זה, מספר ימים לאחר מכן, אחיו הגדול הביא שני חברים הביתה... לפתע האמא נכנסה לחדר, בו הם שיחקו וראתה, כי בקבוק הבושם היקר שלה שבור.

הצער והכאב שלה על בקבוק הבושם השבור היה גדול. מדובר היה בבקבוק בושם שעלה מאות שקלים! היא התחילה לצעוק בקול רם: "מי שבר את בקבוק הבושם היקר שלי?!"...

אחיו וחבריו עשו פרצוף של 'אינו יודע לשאול'. האמא כמובן פנתה אליו והאשימה אותו. הוא ניסה לומר, ש'זה לא אני' אבל זה לא עזר.

האימא איימה עליו ואמרה ש"עוד מעט אבא יגיע ותראה מה הוא יעשה לך. לא מספיק ששברת את הבקבוק, אתה גם לא מודה על האמת!". כאשר האבא הגיע ושמע מה שקרה, הוא 'חינק' אותו מכל הכיוונים...

"חלפו מספר שנים". מיודענו ממשיך בסיפורו ואומר: "אני הולך עם אותם רגשות קשים וייסורים. ה' יתברך לעד ולעולמי עולמים זיכה אותי באישה שעליה צריכים לומר - 'אשת חיל מי ימצא' - אישה טובה, אישה שנתנה בי אמון, אישה שבנתה אותי, גידלה אותי ושינתה את חיי. למעשה כל מה שיש לי זה רק בזכותה!".

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל	הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
-------------	---	--	---	---